

Ett bref från Lars Linderot till några uppväckta själar uti Surteby pastora...

Linderot, Lars

1700-1829 73 Qa Br.

National Library
of Sweden

Ett Bref

från

Lars Linderot

Till några uppväckta Sjålar uti
Surteby Pastorat,
Dem till warning och uppmuntran att fortsät-
ta sin wåg i Bättring och Helgelse.

Utgifwet af en wån af v. Pastor Linderot.

Årshögberg,
trykt hos E. Zorhidenkon, 1823.

Teol.
Upph. 1823
(B. n.)
1700-1829

1773

1773

1773

1773

1773

1773

I Guds Faders, Sons och den Helige Andes namn, Amen.

**O Gud gif kraft och styrka med ditt ord
Så att werkan warder spord! Amen.**

Kärafte dyrt köpta Själur! jag har icke kunnat undkomma det beslut att igenom detta Bref tillända eder några Christeliga påminnelser, och waren derom öfvertygade att de skola utkräwas af eder, när Christus kommer till att hålla Dömen, huru wida I hafwen wetat wisa motsträfwighet, eller tillsluta edra hjertan för det sanningsord, som här skall sägas. Liken, käre hjertans Själur! noga betänkas en sannfärdig händelse, som säges i Math. 16. Cap. 22, 23 och 24. versar, så lydande: Och Petrus tog Jesum affides och begynte straffa honom och sade: Herre! skona dig self; detta wedersäres dig icke. Så wände han sig om och sade till Petrum: gack bort ifrån mig du Satan! du är mig till hinder; ty du bestannar icke det Gudi tillhörer, utan det menniskorna tillhörer. Då sade Jesus till sina Lärjungar: hwilken som will följa mig han wedersäle sig self, och tage sitt kors på sig och följa mig. Dessa i Christenheten rätt-
mu förglömde eller gammalmodiga Herrans ord will jag nu genomgå.

Själur! gån till eder selswa och gder i Jesu namn tilläknymning deraf hwar och en på sitt hjerta; när Jesus hade talat om för Lärjungarna sitt lidande, så föreföll detta ordet om Korset Petro så ansedtligt, att han tog sig den friheten att taga Frälsaren affides, och förebrädde honom för detta tal; han bad Herren Jesum skona sig self, eller som det närmare bör heta: Herre! derföre skall du nog blifwa bewarad, detta hände dig intet; och I skälur till hwilka jag nu skrifwer, här är något, som med allt allwar bör eftertänkas och befinnas, ty än i denna dag händer det lika så, när Gud ibland dessa många, i alla Socknar och Församlingar som sofwa sig till helwetet, får wäcka på något samwete, genom Andans kraftiga bud från himmelen, att man skall gifwa sig in på Korsets wäg, att det går för själ och salighet aldrig an att klemma med kött och blod, att om det skall bära uppföre till det himmelska Jerusalem och intet nedföre till Helwetet, så måste man mycket lida af de Skrifflärde och Öfwerste Pre-

flerte, eller lida af de blinda werldsbarnen. Och när di en sådan själ fattar det fasta beslut: nu i Herrans namn vill jag begifwa mig in på lidandets wäg med Christo; jag har länge nog tagit min salighet malligt och efter den gamle Adams begwänlighet; nu ser jag i Guds Ljus att det går intet längre an, ja jag ser att det går aldrig an, att wandra på rosor åt himmelen, ja jag ser att det går i ewighet aldrig an, att fasta sig handlsst med ett obrusket hjerta på Trållaren och hans förtjenst; nej, han har lidit för oss och jag måste lida med honom, köttet skall på korset, ty jag märker att annars är själen förlofad; ja, jag säger, när detta blir en trogen själs fasta beslut, att hon låter andra af den blinda werlden weta om sin föresats, — då händer det som det hände Guds Son när han outgatte sitt lidande för Apostlarna, då kommer en Petrus fram och ber att man skall skona sig sjelf. Walter Eder här, o J själar uti Surteby, som hafwer satt Eder hand till bättrings-plogen, eller J, hos hwilka det minsta en tanke har uppsigt, huru det skall gå med Eder i den tillkommande werlden. Jag vill i detta Bref handla mot Eder som en uppriktig Själstafhjare. Waken eder, ty farligheterna i denna farliga lifnen äro många; här är så många röster ifrån helwetet som ropa till Eder: skona dig sjelf, detta wedersäres dig icke, det behöfs icke så mycket förskätsel, så mycket syndens afdöende för att blifwa salig, som Skriften säger. Den förste som ropar så är Djefwulen; denne fördömda andan har alltid warit bitter emot hwar själ som wariat bättre sig; men själar! jag hafwer mycket

att säga eder. Nu är Djefwulen 70 findom 7 gånger argare än han någonsin har warit tillförne, ty när det tredje We begyntes så fastades satan hit ned till oss och wi lefwe, J weten det, på slutet af detta 3:die We. Här är intet långt igen innan det är slut; när det tager slut blir satan arresterad i tusende år, och derefter får han rasa en mycket liten tid. Allt detta wet Djefwulen att hans tid på jorden är kort att ströfwa omkring och förhärda syndare, och derföre rasar han och nu som ett uppretadt Lejon, som ryter efter ros. Sag Skrifwer: ad! bewäpnen Eder mer än någon har gjort i fordna dagar. Satan ropar: Kors behöfs intet för att blifwa salig, det är ej så noga med den gamle Adams ödbande, han kan wäl få lefwa något, och saligheten ändå winnas; skona dig sjelf, du kan wäl på lindrigare sätt komma i Himmelen. O för Eder salighet skall lyfwen ej till denna Satans röst. Låter gå den gamle Wagnaren, som bedrager hela werlden under denna resten af det 3:die We, lockar Er till att skona kött och blod, och waka lata i bättringskampen.

Den andra röst är werlden, eller de omvända menniskorna som oungiswa oss på jorden; de ropa på med en mun till en och hwar som tänker på omvändelse: skona dig sjelf. Waren warnade, Jag beder troligen, waren warnade, för att lyda desse Djefwulens sändningebud. Huru säger werlden, om hon förnimmer att någon själ sig ifrån? So då heter det: wakta dig, du kan blifwa galen; läs ej så mycket, du kan förlora ditt förstånd; läs ej så mycket i Bibelen, det döret Presterna ut;
 Hall

Hör dig wid ditt Jader Wår, ty man hafwer ej förr i werlden hört talas om så mycket omvändelse som nu. Det måtte wara en nyssigen uppfoannen Isra Når wi leswe det bästa wi kunne, så kan Gud wål intet mer begära af oss. Sal ho hinne upprätna allt hwad den blinda werlden har att anföra emot en sann bättring? Hör, eho du är, som detta läser, kan du intet förstå att detta lösa pratet är tommitt ifrån seltwa helwetet? Försummar du all bättring efter detta tomma tal, så wet att du gör det med din egen fara. Tänker du att taga din salighet så lätt och blindt med werlden, så får du hålla till godo att blifwa med werlden förddnd. Om du i detta målet låter dina egna föräldrar narra dig, din egen mata bedraga dig, dina egna släktingar förföra dig, så ursäktar det dig intet för Guds dom; din själ står i sticket, det må sen hwem som helst hafwa förfört dig! Wel den Far, och we! den Mor, som will föra sina børn ifrån bättringstanken. Wel den man som ber sin hustru ifrån sig self och intet gripa bättringen an, och we! den qwinna som will draga sin man ifrån salighetens väg. Själär! jag will rista dessa orden in i Edra hjertans tafel så djupt att ingen djefwul i helwetet skall kunna kraspa dem derur. Men ingen människa i hela wida wrlden inlåta Edet att ej ny födelse och omvändelse behöfwat för att frälsa den oöddliga själen; den Heliga Skrift är klar, språken äro tydliga, omvändelsen står befalld på 100 :de ställen; Gud låter intet pruta af en priet af alla dessa språken, och på domedagen skolen I så se att jag icke ljuger.

Den tredje råden från helwetet, som med makt will draga Edet ifrån all slit i omvändelsen är den förderfwade föttörsten. Paulus säger i Gal. 1:sta: „Jag föll till och befrågade mig intet med fött och blod. Nej! i Herrans namn, mine hjertans wänner! det duger alldeles intet att i omvändelsens sak befråga sig med fött och blod. Skall föttet wara Edet rådgifware så sän I farliga råd; föttet har inga bättre råd att gifwa Edet än djefwulen och werlden. Frågen I fött och blod: Mäntro jag skall så djupt och granneligen ångra mina synder som det står i Skriften? Mäntro jag intet kan bli salig om jag behåller en enda synd? Mäntro jag nödwändigst skall afstå med dem allsamman? Männe det skall wara så nödwändigst att tron skall förändra hela hjertat och skiftat döda den gamle Adam att intet får leswa af honom? Männe det skall wara så noga med det heliga lefwernet att man intet får wisa en härsmen ifrån Herrans bud? Frågen I föttet till i detta, så swarar det: stona dig self, du kan wål winna himmelen en sådan bättring förutan; helwetet wedersäres dig icke. Men ack! själär, hören och lyden hwad jag nu utswer Edet till på Herrans weds wägnar: stoppen igen Edra Iron för denna föttörsten. „Wår dan är den som gör lifaktigt, föttet är intet nyttigt.“ Johannes 6 Cap. 6. v. Swaren både djefwulen, werlden och föttet, men wæren dem så att I inter ångra Edet i Edra sälla sinder. Swaren den gamle bedragaren i helwetet: gack bort ifrån mig du Satan! ty du är mig till hinder. Utswer den arga werlden swår. Det är dunkligt att det

2

Skall stå så illa till, att Jesus skall behöfwa att säga: att när en menniska i ett hus will begynna bättring med fullt allwar, så warder deß eget husfolk hennes fiender. Math. 10:de Cap. 36 v. Men hör du, wara hwem du will, som detta läser, om ditt eget husfolk blifwer dina fiender för det du stöter den dyra köpta själen framför allt annat i werlden, och lägger sit på det syndiga hjertats förwandling, så war intet rädd för deß fiendskap. En mor har burit barnen under sitt eget hjerta; men sammertigen blir hon icke arg på sitt eget barn, om barnet ej är säkert i synden och begär med fullt allwar att stiga upp af synda = bånden. Och om der wakenade många ur syndafönnen i Surteby Pastorat, så skulle I bara få höra huru fräckt de andra, som sofwa, skulle ropa till de uppvaknade: Stona dig self!

Blif intet galen, Gud är nådig, en så swår selfförskelse är alldeles intet nödig; det har ingen nöd, du blir wäl intet förbedund fast du intet går in på ett sådant syndens afbunden. Hwad är nu tillgörandes, när werlden hunger dig sådana waggwisor i bronnen? Är du skyldig att lyda sådant? nej! för själ och salighet du får inte lyda. Hwem som will hindra dig från bättring, han gör Satans tjens. Om det ock wore din egen Far och Mor, så likna de Djeswulen self, så wida de wilja utrota bättrings = föresatser hos dig. Säg till hwembet wara må, som lägger sig i vägen för dig, när du skall göra öfvergång ifrån den andliga döden till det andliga lifwet: Gack ifrån mig du Satan! du är mig till hinder; ty du besinnar icke det Gudi tillhör, utan det

menniskorna tillhör. På sådant sätt måste du reda dig till strids mot kött och blod; ty der ligger just en Djeswul i köttet, när en fattig människas själ will wända tillbaka från helwetes = vägen; här får själen många gånger med bittra suckar och wemodiga tårar ropa till sig self, till sitt eget syndiga hjerta: gack bort du, du mitt fantastiska, förrådiska hjerta! du är mig till hinder. Och nu komma de sista Jesu ord, som behöfwa med jernstyl skrivas in i allas själar och hjertan, och det blir fastigt att swara för, om I ej öppen Ödra hjertan för deß orden. Guds Son har talat dem, Gud nåde dem som sluta igen sina hjertans dörrar, spänna emot och wilja intet lyda. Så talar Jesus om förskelsen: „hwilken som will följa mig, han wedersake sig self, och tage sitt kors på sig och följ je mig.“

Detta är en bitter lära för kött och blod. Om Frälsarens lidande, om hans blod och sår, och om hans kärlek wilja alla höra tafas; ty de säkra munndristna göra alla deß dyra sakerna till dragott, på hwilket mången själ ligger och sofwer in i den ewiga döden. Men jag betygar hwar och en som kommer öfwer detta bref; jag betygar några ord, som Gud i himmelen hör, och han wet att jag icke ljugar. Jag betygar för ung och för gammal, för hård och för rörd själ, att om detta bref kommer i händerna på någon som tror sig wara lefwande Guds barn och han aldrig har gått igenom denna förskelsen, som Frälsaren så dyrt påprekar, så sammertigen inför lefwande Gud! är det icke skänd och skryuteri allsammans? Och det blir aldrig wäl, nej aldrig i e-

wighet blir det wäl. Hwar och en som frät-
 fas och räddas skall, han skall försaka sig self;
 här får allt försakas och intet grand af syndalis-
 wet får behållas; det är intet nog med det att
 hwar syndig ed skall försakas, så att man får
 ingen gång swärja, hwarken wid Gud, eller
 wid sin själ, eller wid djefwiten; det är intet
 gjordt med det att alla grofwa synder blifwa
 försakade, att hereri och tylleri lemnas och of-
 wergifwas. Nej! försakelsen skall gå mycket
 djupare. Syndaren skall försaka sig self hel
 och hållen, sin egen wilja, sin egen ära, sin
 egen kärlek, eget nöje och egen nytta; allt skall
 försakas. Om synderna woro aldrig så fåra, så
 stota de släppas, eller ock skall saligheten mistas.
 Det är ett hårdt tal för den arma menniskan
 af naturen. Här will syndaren gerna be för
 sig: kan jag intet få behålla det och det, och
 ändå blifwa salig? Men här hjälper ingen bön.
 Will du behålla något som är emot Guds wille
 så skall du finna himmelen tillstängd, när werl-
 den har wändt sin rygg till dig. Hjertans kä-
 raste själar i Surteby! hwad swara allas edra
 samweten om denna försakelsen? De fleste af
 Eder, som hbren detta, hwart som helst detta bref
 kommer, har jag aldrig talat med, och kanske
 får aldrig tala med Eder i denna werlden, men
 på den stora skänningsdagen, då jag och alla

Presten, då I och alla Ahbrare blifwa framt
 kallade för Christi domstol, då rätas wi, och
 när Basuns- och Trumpetsdagen, när den äng-
 gesti och bedröfwelsedagen kommer, huru will
 det då gå med alla dem, som aldrig hafwa för-
 sakat sig här på jorden? Gud tröste och nåde
 Er då som försummat omwändelsen och Guds-
 fruktan, och sägen: att den som fruktar Gud
 så mycket han blir galen och mister sitt iffr-
 stånd; den får en ånde, som är fastlig till att
 tänka på. Då, då på domedagen blir mängen
 fatig, som hafwer warit hållen för en dåre här
 i werlden, och många, som hafwa hållit sig
 selfwa för kloka, fara till helwetet. Då kom-
 mer den läran till att sannas som Guds An-
 de har låtit upptejna i Wisd. Bok. 5 och 6
 Cap., der det står, att de ogudaktige skola på
 domedagen hålla sig selfwa för galna och såga:
 „Wi galne höllo deras teswerne för usinnighet,
 och deras ändalykt för en skam, men si! nu
 äro de räknade med Guds barn, och deras arf-
 wedet ibland de helige.„ Ja här är satans
 grymmaste tid att rafa med all makt på jorden;
 grusliga äro tiderna och ännu wärre tillsun-
 da. Den som i Surteby intet gjort bättring är,
 han skynde sig för den fattiga själen skull, som
 annars går förlorad. Jag är inför Gud allas
 edra trogne förebedjare.

Lars Linderot.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

1792